

Ágasvári csillagok

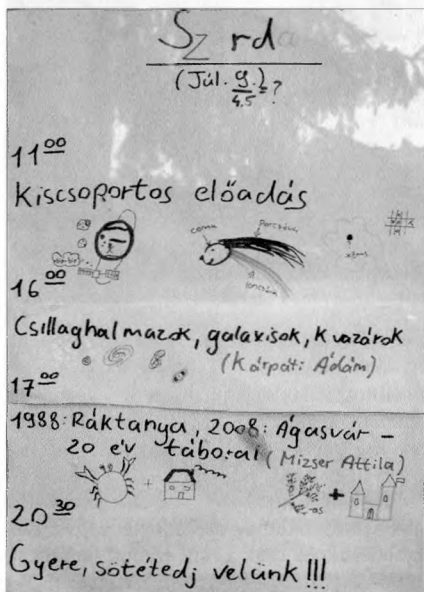
Mit is mondhatnék egy táborról, aminek helyszíne idén is Ágasvár volt, a szervezőgárdát Boros-Oláh Mónika, Sárnecky Krisztián, Kereszturi Ákos, Mizser Attila, Horvai Ferenc, Jakabfi Tamás, valamint Tepliczky István alkotta, és ahol éjszakánként csillagászok tapadtak távcsöveikhez? Csak semmi hétköznapit.

A tizennegyedik ágasvári ifjúsági táboron is elégedetten nyugtáztuk a hagyományos programpontokat, mint a tábornyitó, a nosztalgikus fényképnézegetés, amik után még sokáig görcsölt a hasunk a nevetéstől... Még most is akadt pár, az életet semmibe vevő jelentkező a legendás Teplektor-túrára. Nem is csalódtunk, az egész erdőseget bejártuk, s csak az okozott meglepetést, hogy még az asznapi vacsora előtt hazaértünk.

A tábor során két csillagvizsgálót is meglátogattunk. Az elmaradhatatlan Piskés-tetői Observatórium varázsa tavaly óta cseppet sem csökkent, szintűgy a távolság sem. A buszos kirándulás alkalmával meglátogatott rimaszombati obszervatórium pedig igazi újdonság volt. Miután bejártuk a hangulatos helyiségeket, megtekintettük a kupolát és belekukkantottunk a protuberancia-távcsőbe, kedves házigazdánk, Pósa Ottó-asztalhoz vezényelt bennünket, melyet az

Csoportunk a rimaszombati csillagvizsgáló épülete előtt

Egy nap tábori menetrendje

utolsó sültkolbász elfogyasztásáig nem volt szabad otthagynunk. Szakácsunk a csillagvizsgáló munkatársa, Ján Obrocník volt, a tárcsán sült kolbászféleség neve pedig špekáčky – nagyon finom volt!

Az időjárás kegyes volt hozzánk, a hét éjszakából hatszor derült volt az idő, s csak egyetlen hajnalon kellett pánikszzerűen visszavonulni. Igaz, utolsó este hatalmas zivartart kaptunk a nyakunkba, de ez senkinek sem szegte kedvét, sőt, akadt olyan rutinos és vakmerő egyén, aki még a netet is megoldotta sátrában. Az ágasvári ég vonzereje mindenkit szorgos észlelésre készítetett, a réten szétszóródva meteorozók, változósok, fotósok és távcsövesek mélyedtek el az ég csodáiban. Sajnos idén nem nagyon lehetett látni-hallani „top”-ot ordítózó észlelőket és a fényképezőgépénél szorgoskodó Tepliczky Istvánt, azonban asztrofotósokat annál töb-

Kereszturi Ákos a tábori Naprendszer-modell Napjával

bet, és voltak szép számmal távcső nélküliek is, akik csak a nyáluakat csorgatták egy kis beállított galaxis vagy köd után. Néhányan akadtak ugyan, akik az óragép halk duruzsolása mellett el-elcsundítottak, vagy a nyári nagy hideg bekergette őket a házba, de sokan még hajnalban is túrákat szerveztek a Newton-sziklához napfelkeltét nézni. Lelkesedésüknek csak a Nap szabott határokat,

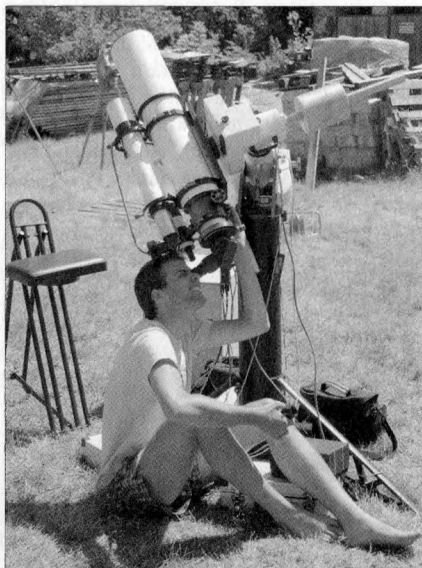

A rimaszombati protuberanciátávcső

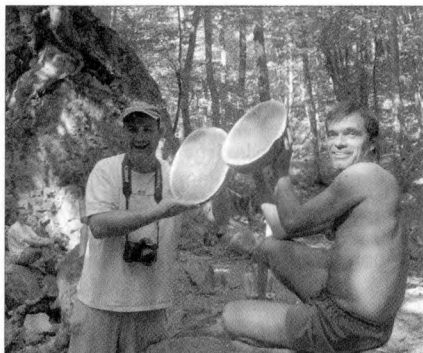
meg Sárneckzy Krisztián, hiszen reggelihez invitálásainak senki nem tudott ellenállni.

Az előadások témái igen színesek voltak. Új információkkal gazdagodtunk a kisbolygókról, üstökösökről, a Naprendszeren kívüli életről, a csillagok fejlődéséről. Megtudhattuk, milyen mélyeket lehet és érdemes észlelni, valamint a holdi tájak rajzolásáról is sok új információt szerezhettünk. Mindezek mellett a különböző pályázatokon részt vett nyertesek élménybeszámolót tartottak, majd átértéztük, milyen lehet pár hétig a Marson élni. Utolsó este a tavaly is olyan jól bevált úrdiszkon vettünk részt. Igaz, az elnevezés megtévesztő, hiszen itt nem lehet táncolni, hanem asztrofotókat lehet végtelen számban nézegetni őrzene mellett.

Idén is jól megmozgatták a táborlakókat a szervezők. Ezt akár vehetjük szó szerint is. A „csoporterterpiás” előadásokat délelőttönként hallgathattuk meg, néhányunknak ehhez még a Csörgő-patakig is le kellett ereszkednie. Utolsó nap az ifjúság vetélkedőn mérhette össze az erejét. A csapatok felkapaszkodtak az Ágasvár csúcsára, majd végigbóklázták az erdőt, hogy az állomásoknál

Aki akart, még nappal is csillagokat láthatott. Éder Iván a Cor Carolit kémleli

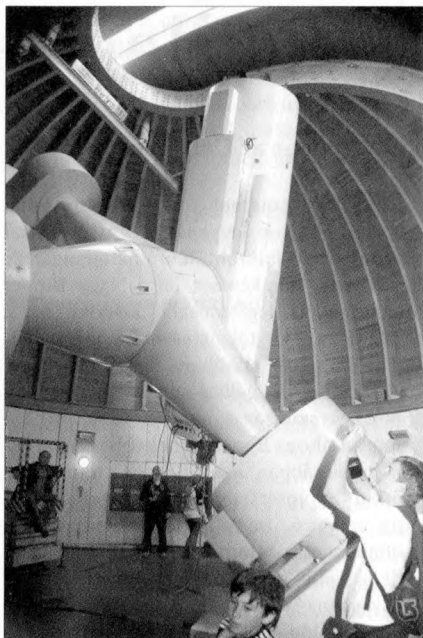
Az elmaradhatatlan közös dinnyeevés a Csörgő-szurdokban

activity-ben, csillagképek felismerésében, tesztekben és kirakósban minél több pontot gyűjtsenek. Estére minden csoport egy-egy naprendszerbeli bolygóról írt színdarabbal rukkolt elő. A tábor hangulatára jellemző, hogy mindenki paródiát adott elő, amit a közönség hangos nevetéssel és tapsal jutalmazott. A nyertes csapatok idén is jutalomban részesültek.

Az idei táborban a megszokott programokon túl, a szervezők hihetetlen kreativitásukról tettek tanúbizonyságot, rengeteg új ötlet, fantázia jellemezte a programot. Első éjszaka rögtön ki is heveredtünk a fűre, ahol Kereszturi Ákos egy lézeres csodafegyver segítségével próbált összeismertetni minket az éggel. Bár az eszköz működtetéséhez emberfeletti erő és kitartás szükséges, a produkció nagy sikert aratott. Pár nappal

Horvai Ferenc és csoportja

Látogatáson az ország legnagyobb távcsövénél, a piszkés-tetői 1 m-es teleszkópnál

később megtekinthettük a Naprendszer méretarányosan kicsinyített modelljét. A lámpaburának álcázott Nap körül a botokra tűzött bolygókat és exobolygókat nem csak megcsodálni lehetett, de igazi erőpróbanak is alávehették magukat azok, akik kíváncsiak voltak a bolygók súlyarányára. Az ötletek azonban még nem fogytak el! A tábor vége felé Kereszturi Ákos interaktív előadásának lehettünk résztvevői. A feldobott témákat szócsatákban egymásnak passzolgatta a közönség, miközben még csoki is repült a jó hozzászólásért.

Utolsó reggel szomorúan tapasztaltuk, hogy máris haza kell menni. Habár ragaszkodásunk eredményeképpen majdnem lekéstük a buszt, és egy-két embert elhagytunk útközben, végül mégis szerencsésen hazaértünk. Az idei Ágasváron is rengeteg tapasztalattal és szép emlékekkel gyarapodtam. Ezúton is köszönöm a szervezők munkáját!

RIETH ANNA